

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΟΥΛΙΟΣ, 1838.]

[ΑΡΙΘ. 19.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΠΡΟΒΑΝΗΝ.

ΠΡΟΣ δυσμάς τῆς νήσου Ταπροβάνης, (Ceylon), ως δεκαπέντε μίλια ἀπὸ τὴν ἔηράν, ὑπάρχουν εἰς τὴν θάλασσαν ὅχοι τινὲς τόποι, βρύοντες ἀπὸ μαργαριτοφόρα δστρεα. Τὸ πολύτιμον τοῦτο τῆς θαλάσσης μέρος φαίνεται ὅτι ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς ἴδιοκτηπία τοῦ βασιλέως ἢ τῶν βασιλέων τῆς Ταπροβάνης· οἱ Ὀλλανδοὶ τὸ ἐμονοπώλουν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν· καὶ οἱ Βρετανοὶ παρομοίως, ἀφοῦ ὑπέπεσεν εἰς τὸ κράτος αὐτῶν ἢ νῆσος, πωλοῦν κατ' ἔτος ἐπὶ δημοπρασίας τὸ προνόμιον τοῦ ἑκεῖ ἀλιεύειν.

Πάντοτε ἀρχίζει τὸν Ἀπρίλιον ἢ ἀλιεία, ἐπειδὴ τότε εἶναι ἡ θάλασσα εἰς γαληνοτέραν κατάστασιν, καὶ γενικῶς ἔξακολουθεῖ ἔως τὰ μέσα τῇ τέλη Μαΐου. Ἐλκύει δὲ εἰς τὸ παράλιον ὅχι μόνον πλῆθος Ταπροβαναίων, ἀλλὰ καὶ σωροὺς κεφδοσκόπων πανταχόθεν τῆς εὐμεγέθους Ἰνδικῆς χερσονήσου, οἵτινες διὰ τῆς ποικιλίας γλωσσῶν, ἥθῶν, καὶ φορεμάτων, παριστάνουν τερπνὸν καὶ ἀξιόλογον θέαμα. Περίεργα δὲ εἶναι ϕ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἢ δι' αὐτοὺς ἐγιερόμενα προσωρινὰ οἰκήματα. Ἐπὶ μονήρως αἰγιαλοῦ ἀναφαίνεται διαμίας εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἀλιείας σωρὸς καλυβῶν, σχεδὸν ἀναριθμήτων. Αἱ καλύβαι αὗται συνίστανται ἀπλῶς ἀπ' ὀλίγα ξύλα ἐμπηγμένα εἰς τὴν γῆν, συμπεπλεγμένα μὲ λεπτὰ καλάμια, ϕ σκεπασμένα μὲ τὰ φύλλα τῆς κόκου· ‘μ’ δλον τοῦτο,’ λέγει ὁ κύριος de Noe’, ἐκ τοῦ ὄποιου ἐρανιζόμεθα τὸ παρὸν ἄρθρον, ‘αἱ ἐφήμεροι αὗται κατοικίαι σκεπάζουν πολλάκις ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων.’

Τὰ πλοιάρια σηκώνονται εἰς τὰ πανία τὸ μεσονύκτιον πολυπληθέστατα, καὶ, βοηθούμενα ὑπὸ τῆς ἀπογείου αὔρας, φθάνουν εἰς τοὺς δχθοὺς πρὸ τῆς αὐγῆς· τὰ δὲ χαράγματα, δταν δοθῆ τὸ σημεῖον διὰ κανονοβολήσεως, ϕίπτουν ἀγκυραν ἔκαστον εἰς τὸ ἴδιὸν του μέρος, καὶ ἀρχίζουν τὸ ἴμεροκάματον. Πλοῖα τῆς κυβερνήσεως, παρενυψικόμενα, φροντίζουν ὅστε νὰ μην ἀλιεύῃ πλοιάριον τι ὑπὲρ τὰ ἴδιά του δρια. Φέρουν δὲ γενικῶς τὰ πλοιάρια ταῦτα ἔνα πλοιάρχον, ἔνα πρωφάτην, καὶ εἴκοσι ἀνθρώπων,

ἐκ τῶν ὄποιων οἱ δέκα εἶναι ἐμπειροὶ δύται. Οἱ δέκα δύται χωρίζονται εἰς δύο συντροφίας, ἐκ τῶν ὄποιων ἡ μία ἐργάζεται, ἐνῷ ἀναπαύεται ἡ ἄλλη.

Οἱ ὄχοι τόποι, ἡ δχθοὶ, τις τοὺς ὄποιους εὑρίσκονται τὰ μαργαριτοφόρα δστρεα, ἔχονται, κατὰ μέσον δρον, ως δωδεκα ὄργυιῶν βάθος· διὰ νὰ καταβαίνωσι δὲ ταχύτερον εἰς αὐτοὺς οἱ δύται, πατοῦν εἰς λίθον προσκολλημένον εἰς τὴν ἄκραν σχοινίον τινὸς, δεμένον εἰς τὸ πλοιάριον. Φέρουν δὲ δμοῦ καὶ ἄλλο σχοινίον, τοῦ ὄποιου τὴν μίαν ἄκραν βαστοῦν δύο ἀνθρώπων μέσα εἰς τὸ πλοιάριον, εἰς δὲ τὴν ἄλλην, τὴν μὲ τὸν δύτην συγκαταβαίνουσαν, δένεται καλάθιον ἢ δίκτυον. Ἐκτὸς τούτων, προμηθεύεται πᾶς δύτης ἀπὸ ἰσχυρὰν μάχαιραν, διὰ ν’ ἀποσπᾷ μὲ αὐτὴν τὰ δστρεα, ἡ διὰ νὰ τὸν χρησιμεύῃ ως ἀμυντήριον δπλον, ἐάν ἥθελε ποτὲ δρμήσειν κατ’ αὐτοῦ λύκος θαλάσσιος. Εύθυς ἀποῦ ἐγγίζωσι τὸν πάτον, συνάγονται τὰ δστρείδια δον ἐμποροῦν ἐργαριφωτερα, ϕ ἀφοῦ γεμίσωσι τὸ δίκτυον ἢ καλάθιον αὐτῶν, ἀφίνονται τὸ μὲ τὴν πέτραν σχοινίον, σύρον τὸ κρατούμενον ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ πλοιάριον ναύτας, καὶ ἀναβαίνουν ταχέως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Μένουν δὲ ὑπὸ τὸ ὑδωρ ως πεντήκοντα δεύτερα λεπτὰ, καὶ τόπον χρόνου διάστημα λέγεται δτι μένουν καὶ οἱ ἡμέτεροι σπογγοκολυμβηταί.

Μολονότι πολυάριθμοι λύκοι θαλάσσιοι εὑρίσκονται εἰς τὰς περὶ τὴν Ταπροβάνην θαλάσσας, συμφοραὶ δμως δὲν ἀκολουθοῦν παρὰ σπανίως. Τοῦτο ἐμπορεῖ ν’ ἀποδοθῆ εἰς τὸν θόρυβον καὶ τὴν σύγχυσιν, τὴν προξενούμενην ἀπὸ τὴν τοσούτων πλοιών συνάθροισιν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπον τῶν ἀνθρώπων καταβύθισιν, ἵτις πιθανὸν νὰ φοβίζῃ καὶ διασκορπίζῃ τὰ ἀδηφάγα θηρία. ἀλλ’ οἱ δειπνίσαιμοις Ταπροβαναῖοι ἀποδίδων μᾶλλον τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν εἰς τινὰ γοητεύματα, τὰ ὄποια ἀγοράζουν ἀπὸ γραίας, προσποιούμενας δτι δύνανται ὑὰ μαγεύωσι τοὺς θαλασσίους λύκους, καὶ νὰ ἐμποδίζωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὸ νὰ κτυπῶσι τοὺς τῶν γοητευμάτων ἀγοραστάς. Κάποτε δμως οὐδὲν ὁ φυσικὸς θόρυβος, ὁ ὑπὸ τῶν πλοιαρίων προξενούμενος,

οὐδ' ἡ ὑπερφυσικὴ ὑπεράσπισις, δὲν ἵσχυσε ν' ἀποκρούσῃ τὸν θαλάσσιον λύκον, καὶ ὁ δύτης, διὰ μέσου τῆς μαχαίρας καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐπιδειξιότητος, ἐφόνευσε τὸ τέφας, καὶ ἀπέφυγεν ἀβλαβῆς.

Καταβυθιζόμενοι καὶ ἀναπαυόμενοι, ἔξακολθοῦν οἱ δύται τὸ ἐνασχόλημά των ἥως περὶ τὰς δέκα ὥρας πρὸ τῆς μεσημβρίας· τότε δὲ ἀρχίζει νὰ πνέῃ ἡ θαλάσσιος αὔρα, καὶ ἐν ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς κυβερνήσεως κανονοβολεῖ, δίδον ὅτῳ σημεῖον νὰ ἐπιστρέψῃ ὅλος ὁ στολίσκος εἰς τὸν αἰγαλόν. Εὐθὺς δ' ἀπὸ τὰ πλοιάρια ἐγγίξωσι τὴν γῆν, ὅρμην πρὸς αὐτὰ πολυάριθμοι ἐργάται, ἄνδρες, γυναικες, καὶ παιδία, καὶ ἐπαίρουν τὸ προϊόν τῆς ἡμέρας. Πᾶς κερδοσκόπος ἔχει τὸν ἴδιον αὐτοῦ σωδὸν καλυβῶν, καὶ εἰς τὸ μέσον ἐκάστη τούτων ὑπάρχει διάστημά τι περιφραγμένον, ἀλλ' ὑπαίθριον. Εἰς τοὺς περιβόλους τούτους ἐναποθέονται τὰ δστρεα, καὶ αὐτοῦ ἀφίνονται ἥως νὰ σαπίσωσιν ὑπὸ τὸν καυστηρὸν ἥλιον. Εἶναι δὲ περίεργον, ὅτι, ἀν καὶ πολυάριθμοι καὶ μέγιστοι σωροὶ δστρειδίων σήπωνται διαμιᾶς ἐπὶ μικροτάτης ἐκτάσεως, καὶ ἀποφέρεται ἔξ αὐτῶν ἡ πλέον βδελυρὰ δυσωδία, μ' ὅλον τοῦτο, ἡ παραμικρὰ βλάβη δὲν προξενεῖται εἰς τὴν υγείαν τοῦ ἐκεὶ συσσωρευμένων λαοῦ. 'Ἄνο κρόνος κατὰ συνέχειαν,' λέγει ὁ κύριος de Noé, 'ἐφύλαττα εἰς τὸ μέρος τοῦτο, καὶ ὅμως οὐδέποτε ἵδια στρατιώτην τοῦ τάγματός μου ν' ἀσθενήσῃ· καὶ Εὐρωπαῖοι καὶ ἐντόπιοι ἔχαιραν ἐξίσου καλῆν υγείαν.' — 'Φαίνεται,' παρετήρησεν ἄλλος τις, 'ὅτι εἰς τὸ κλίμα τοῦτο, δπου εἶναι τόσον δλέθρια καὶ τόσον ταχέα τὰ τῆς φυτικῆς διαλύσεως ἀποτελέσματα, τὰ τῆς ξωκῆς διαλύσεως εἶναι σχεδὸν ἀβλαβῆ.'

Μετὰ τὴν ἀπαίτουμένην σῆψιν, βάλλονται τὰ δστρεα εἰς σκάφας, καὶ περιχύνονται ἀπὸ θαλάσσιοι ὅδωροι. Σαπημένα δύται, ἀποδίδουν εὐκόλως τοὺς περιεχομένους μαργαρίτας· ἄνθρωποι δέ τινες, ὅλοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῆς σκάφης στεκόμενοι, ἐκτινάσσουν καὶ πλύνουν αὐτούς. Εἰς ἔναστον ἄκρον τῆς σκάφης στέκουν ἔφοροι, προσεκτικῶς βλέποντες μή κρύψωσιν οἱ ἐργάται κάνενα μαργαρίτην, καὶ ἄλλοι δὲ εἶναι διποσθεν διὰ νὰ ἔξταξωσι τὸ ἀποψόπτομενα δστρακα, μήπως ἀφέθῃ εἰς αὐτὰ πολύτιμος τις οὐσία.

Οἱ ἐργάται εἶναι ἀπηγορευμένοι νὰ ὑψόνωσι τὰς κεῖρας εἰς τὸ στόμα, ἐνῷ πλύνουν τοὺς μαργαρίτας· ἀμεσος δὲ παιδεία ἀκολουθεῖ τὴν παράβασιν τοῦ κανονισμοῦ τούτου. Μ' ὅλα ταῦτα, ἐνίστε εὑρίσκει τις τρόπον νὰ καταρρόφησῃ πολύτιμον τινὰ μαργαρίτην. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν ὅλων τῶν δστράκων, ἀπομένουν οἱ μαργαρίται ἐπὶ τῆς ἄμμου εἰς τὸν πάτον τῆς

σκάφης. Οἱ μεγαλήτεροι ἀπὸ τοὺς μαργαρίτας τούτες συναθροίζονται προσεκτικῶς, καὶ πλύνονται πολλάκις μὲ καθαρὸν ὅδωρο· οἱ δεύτεροι τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιότητά ἀπλῶς ἐκβάλλονται ἀπὸ τὴν σκάφην, καὶ εξαπλώνονται ἐπὶ λευκῶν πανίων νὰ στεγνώσωσιν εἰς τὸν ἥλιον· ἀφοῦ γένη τοῦτο, κυττάζονται καὶ οἱ μικρότεροι μαργαρίται, οἵτινες ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀφίνονται εἰς τὴν φροντίδα γυναικῶν, αἱ ὅποιαι συνάγονται καὶ ἔχονται αὐτούς. Διαιροῦνται δὲ εἰς τρεῖς κλάσεις οἱ μαργαρίται, καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζονται τοία κόσκινα. Τὰ ἀνοίγματα εἰς τὸ ἀνώτατον κόσκινον εἶναι τὰ μεγαλύτερα, τὰ δὲ τοῦ δεύτερου κόσκινου μεγαλύτερα παρὰ τὰ τοῦ τρίτου. Τοιουτορρόπτως δοσοὶ μαργαρίται δὲν διέρχονται ἀπὸ τὸ πρῶτον κόσκινον εἶναι τῆς πρώτης κλάσεως, καὶ οὕτω καθεξῆς ὡς πρὸς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον. Μετέπειτα δύως κροιάζεται ἄλλη ἔξετασις, ὥστε νὰ διακριθῶσιν ἄλλαι ποιότητες, αἵτινες καθιστάνουν πολυτίμους τοὺς μαργαρίτας, ὡς ἡ τοῦ σχήματος κανονικότης, τὸ κρώμα, κτλ. Εἶναι δ' ἀξιοπαρατήρητον ἐνταῦθα, ὅτι, ἐνῷ εἰς τὴν Εὐρώπην ὑποληπτόμεθα μᾶλλον τοὺς λευκοτάτους μαργαρίτας, οἱ κάτοικοι τῆς Ταπροβάνης προσκίνουν τοὺς ρόδινον ἔχοντας κρώμα, καὶ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἄλλοι ἀνατολικοὶ τοὺς κιτρίνους. Ἐκτὸς τῶν τριῶν τούτων κρωμάτων, εὐρίσκονται μαργαρίται μέτινα λεπτὴν γαλανὴν βασικὴν, καὶ μερικοὶ κρυστοῦν καὶ ἄλλοι ἀργυροῦν ἔχοντες κρωματισμόν.

'Ο μαργαρίτης,' λέγει ὁ κύριος de Noé, 'εἶναι ἀσθένεια τοῦ δστρειδίου, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐπτὰ κρόνους διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ἐντελῶς. Ἐὰν τὸ δστρεόν δὲν ὀψαρευθῇ κατ' αὐτὸν τὸν καιόν, τὸ ζῶον ἀποθνήσκει, η κάνεται ὁ μαργαρίτης. Οταν τύχῃ νὰ ἥναι θορυβώδης ὁ καιός, πάσχει πολλάκις τὰ δστρεα, καὶ τὸ προϊόν αὐτῶν ἀκολούθως ἐλαττοῦται. 'Ισως εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀνοίγουν καὶ ἔξερνοῦν τοὺς μαργαρίτας των. Τὸ μαργαριτοφόρον δστρεόν εἶναι ἰσομέγεθες τοῦ ἴδικοῦ μας, ἀλλ' ὡειδὲς, καὶ παντάπασιν δύμαλὸν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος.'

Τὸν καιόδον τῆς ἀλιείας ταύτης εἰς τὴν Ταπροβάνην, ἐκτὸς τῶν πολυαριθμών κερδοσκόπων οἵτινες ἔχονται ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν, φθάνουν ἐτησίως καὶ Ἰνδοὶ τεχνίται πάμπολλοι, ἐμπειρότατοι εἰς τὸ νὰ τρυπῶσι τοὺς μαργαρίτας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καθηγηταὶ εἰς τὸ ὑπαίθρον, ἐμπροσθετὰς τῆς καλύβης τοῦ ἐργοδότερο· ὁ μισθὸς αὐτῶν εἶναι μέτριος, καὶ τίποτε τῷδε δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἥναι ἀπλούστερον ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα των. Τὸ κνημώδειον αὐτῶν εἶναι κορμός τις ξύλου, εἰς σχῆμα κώνου ἀνεστραμμένου, τρύπους, ἔχων δὲ εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν στρογγύλας τρύπας δια-

φόρους τὴν διάμετρον, ἀριθμίας νὰ δέχωνται τοὺς ποικιλοειδεῖς τὸ μέγεθος μαργαρίτας. Τὸ τρυπάνιον τῶν εἰναι ἀπλῶς μία κοντή, δξεῖα βελόνη, ἐμπηγμένη εἰς ξυλάριον, κυκλοειδὲς εἰς τὴν κορυφὴν, καὶ κινούμενον ὑπὸ τόξου ὅμοίου μὲν ἔκεινο, τὸ ὅποῖον μεταχειρίζονται οἱ ὄφοι λογοποιοί. "Έχουν δὲ τὴν δεξιάν χεῖρα μεταξὺ τοῦ τόξου καὶ τοῦ μαργαρίτου, καὶ κινοῦν τὸ τόξον μὲ τὴν ἀριστεράν. Καθίμενοι χαμαὶ διπλόποδες, κρατοῦν τὸν κορμὸν τοῦ ξύλου ἀναμέσον τῶν γονάτων, καὶ ἐφαρμόζοντες τὴν τρυπάνην κατὰ πάθετον εἰς τὸν μαργαρίτην, διατρυποῦν αὐτὸν μὲν παράδοξον ταχύτητα καὶ δρόστητα.

Εἰς δλίγους τόπους ὑπάρχει τόση ζωηρότης καὶ ἐνέργεια, δῃ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ταπιοβάνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀλιείας. "Οχι μόνον ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται αὐτοῦ τὰ ὀστρείδια ἡ οἱ καθαρισμένοι μαργαρῖται, ἀλλὰ καὶ τόσα πλήθη, ἀπὸ τόσους διαφόρους τόπους συγένοντα, ἐκίνων παντὸς εἰδὸς πραγματευτὰς, ὅστε καταντῷ μία γενικωτάτη πανήγυρις. Αἱ πολυάριθμοι καλύβαι δὲν συγκροτοῦν παρὰ μίαν ἀδιάσπαστον σειρὰν ἐργαστηριών, ὅπερ ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλητόρα δραστηριότης. "Αλλά, μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀλιείας, ἀναχωροῦν καὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι, αἱ καλύβαι χαλῶνται, ἀνθρώποι κατοικία δὲν φαίνεται εἰς διάστημα πολλῶν μιλίων, καὶ μοναξία πανέρημος κυριεύει μέχρι τοῦ ἐφεξῆς ἔτες.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ, ΚΑΙ Ο ΤΠΗΡΕΤΗΣ ΑΤΤΟΤ.

Ο ΜΕΓΑΣ Φριδερίκος, βασιλεὺς τῆς Προυσίας, χρειασθεὶς μίαν τῶν ἡμερῶν κάτι, ἐνῷ εὐρίσκετο εἰς τὸν κοιτῶνά του μόνος, ἐσήμανε τὸ κωδώνιον διὰ νὰ ἔλθῃ κάνεις μέσα· ἀλλ ἐπειδὴ ψυχὴ δὲν ἐφαίνετο, ἥνοιξε τὴν θύραν τοῦ οἰκήματος, εἰς τὸ ὅποῖον ὁ δοῦλος αὐτοῦ συνήθως διέτοιβε, καὶ τὸν ἥνδε κοιμώμενον. "Εμελλε δὲ νὰ τὸν ἐξυπνίσῃ, δὲ τὸ ἔκρον γραμματίου τινὸς, κρεμάμενον ἔξω ἀπὸ τὴν ἀργυροθήκην τοῦ φορέματός του.

Περιέργος νὰ μάθῃ τὰ διαλαυθανόμενα, ἐπῆρεν αὐτὸ, καὶ τὸ ἀνέγνωσεν· ἥτο δὲ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν μητέρα του, πλήρης εὐχαριστιῶν καὶ εὐχῶν πρὸς τὸν καλὸν υἱὸν, ὁ ὅποῖος τὴν εἶχε στείλειν μέρος ἀπὸ τὸν μισθὸν αὐτοῦ, νὰ τὴν συνδράμῃ εἰς τὴν στενοχωρίαν τῆς.

"Ο βασιλεὺς ὑπῆρεν ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ εἰς τὸ ταμεῖον του, ἐπῆρε πουγγάκιόν τι γειάτον ἀπὸ φλωρία, καὶ τὸ ἐκύλισε, μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ἀργυροθήκην τοῦ ὑπηρέτου. "Ἐπιστρέψας τότε εἰς τὸν κοιτῶνα, ἐσήμανε τόσον βίασα, ὅστε ὁ ὑπηρέτης ἐξέπνησεν, ἥνοιξε τὴν θύραν, καὶ ἐμβῆκε. "Καλὰ ἐκοιμήθης!" εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

"Ο ὑπηρέτης ἔκαμεν ἀπολογίαν τινά· τυχὼν δὲ, εἰς τὴν σύγχυσιν αὐτοῦ, νὰ βάλῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἀργυροθήκην, ἐπίασε μὲν ἐκπληξιν τὰ φλωρία. Τὰ ἐκβαλεν ἔξω, ἐχλωμάσε, καὶ, κυττάξων τὸν βασιλέα, ἥρχισε τὰ κλαύματα, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ νὰ εἴπῃ λόγον.

"Τί ἔχεις;" εἶπεν ὁ βασιλεὺς. "τί σὲ ταράττει;" "Α! αὐθέντα," ἀπεκρίθη ὁ νέος, "κἄποιος ἡθέλησε νὰ μὲ ἀφανίσῃ. "Αποδῷ πῶς εὐρέθη τὸ ἀργύριον τοῦτο ἐπάνω μου." "Φίλε μου, εἶπεν ὁ Φριδερίκος, "ο Θεὸς πολλάκις μᾶς στέλλει καλὸν εἰς τὸν ὕπνον μας· πέμψε τὸ ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα σου, χαιρέτισέ την ἐκ μέρους μας, καὶ ἀς μένη βεβαία ὅτι θέλω φροντίσειν καὶ διὰ τὸν έαυτόν της καὶ δι' ἐσέ."

ΦΤΣΙΚΗ.

ΔΙΑ νὰ καταλάβωμεν τούλαχιστον τοὺς διαφόρους τρόπους, τοὺς ὅποίους μεταχειρίζονται αἱ τέχναι, πρέπει ἀναγκαίως νὰ γνωρίζωμεν τὴν φυσικὴν καὶ χημικὴν. "Εογον δὲ τῆς φυσικῆς εἶναι μάλιστα τὸ νὰ ἔξετάξῃ τὰς ἴδιοτητας τῶν σωμάτων, τοὺς ἔξι αὐτῶν ποριζομένους νόμους, καὶ τὰ διάφορα τῆς φύσεως φαινόμενα.

"Ιδιότητας τῶν σωμάτων οὐσιώδεις γνωρίζομεν μάλιστα τὴν ἔκτασιν αὐτῶν καὶ τὸ ἀδιαχώριτον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν κίνησιν καὶ τὴν βαρύτητα, τὰς ὅποιας ἔχει βάσιν ἡ μηχανική. Λέγεται δὲ αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη ἴδιαιτέρως ὑδραυλικὴ, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ κινήσεως τῶν ὑγρῶν, στατικὴ δὲ, ὅταν θεωρῇ τὰ σώματα εἰς ισοσταθμίαν, δυναμικὴ δὲ, ὅταν αὐτὰ κινῶνται. Τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα μέρη λέγονται ὑδροστατικὴ καὶ ὑδροδυναμικὴ, ὅταν γίνεται λόγος περὶ ὑγρῶν.

"Η κίνησις τῶν πλανητῶν εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα τοῦ παντὸς, ἵσως δὲ καὶ διλων τῶν ἀστέρων, προέρχεται ἀπὸ τὴν βαρύτητα. "Ο Νεύτων πρῶτος ἀνεκάλυψε τὴν συνολικὴν τῶν οὐρανίων σωμάτων, ὁ δὲ Λαπλάς ἐξέτεινε πολὺ κατὰ τοῦτο τὰς ἴδεας του.

"Ολαὶ αἱ οὐσίαι διαιροῦνται εἰς βαρείας καὶ ἀβαρείς.

"Ἐκ τῶν πρώτων ὁ ἀήρ, λεγόμενος ἀνεμος δταν κινῆται μὲν βίαν, ὡς ἐλαστικὸν καὶ βαρὺ ὁρευστὸν, περικυκλοὶ διλην τὴν γῆν καὶ φορτωμένος ποτὲ μὲν πολλοὺς, ποτὲ δὲ ὀλίγους ἀτμός, γίνεται ἀναλόγως ἐλαφρότερος, ἡ βαρύτερος, τὸ ὅποῖον τοῦτο βλέπομεν διὰ τοῦ λεγομένου βαρομέτρου.

"Ο ἀήρ μεταφέρει τοὺς ἥχους ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ ἡ περὶ τούτων θεωρία λέγεται ἀκουστική.

"Ἄβαρεῖς εἶναι ἡ θερμότης, τὸ φῶς, τὸ ἡλε-